

Nr 444.

Av herr **Fagerholm**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 126, med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser, m. m.

I proposition nr 126 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 angående skogsvårdsstyrelser m. m.

Beträffande kanslipersonalen vid skogsvårdsstyrelserna har i propositionen bl. a. föreslagits att i varje län skall finnas en befattningshavare, som närmast under länsjägmästaren skall vara chef för kansliets övriga personal, svara för kansliarbetets behöriga gång samt handha kamerala uppgifter såsom bokföring och kassaförvaltning ävensom utföra statistiska och andra sifferutredningar. Dessa befattningshavare, som enligt propositionen skola erhålla tjänstebeteckningen kassör, föreslås placerade i lönegrad A 14 vid de mindre skogsvårdsstyrelserna (Malmöhus län — Kalmar läns norra landstingsområde), lönegrad A 16 vid flertalet övriga styrelser (Östergötlands—Jämtlands län) samt lönegrad A 17 vid styrelserna i Norrbottens och Västerbottens län.

Till grund för propositionen har legat det av 1944 års skogsvårdsstyrelseutredning avgivna betänkandet med förslag till ändrad personalorganisation för skogsvårdsstyrelserna och därmed sammanhängande frågor om personalens anställnings- och avlöningsvillkor samt pensionering.

Enligt skogsvårdsstyrelseutredningens förslag skulle ifrågavarande befattningshavare emellertid benämnas kansliföreståndare och vara placerade i 16:e lönegraden vid de mindre skogsvårdsstyrelserna (Malmöhus län—Kalmar läns norra landstingsområde) och 18:e lönegraden vid övriga skogsvårdsstyrelser. Till stöd för sitt förslag framhöll utredningen bl. a. att arbetsuppgifterna för dessa befattningshavare torde bliva endast obetydligt mindre ansvarsfulla än de uppgifter, som åvila kamrerare vid hushållningssällskapen, för vilka statsmakterna i princip godtagit en löneställning, som motsvarar 19:e à 20:e lönegraderna (sex hushållningssällskap) och 17:e à 18:e lönegraderna (övriga sällskap).

Det torde vara av stort värde att länsjägmästarna och övrig skogshögskoleutbildad personal vid skogsvårdsstyrelserna för framtiden icke tvingas syssla med rent kamerala uppgifter utan odelat kunna ägna sig åt de rent skogligen arbetsuppgifterna. Därav följer också att de befattningshavare, som skola svara för de kamerala uppgifterna, få en självständig ställning. Detta i förening med uppgifternas ansvarsfulla och mångskiftande natur

motiverar en lönesättning, som kan trygga rekryteringen av kvalificerad personal. Med hänsyn härtill böra dessa befattningshavare under inga omständigheter placeras lägre än vad skogsvårdsstyrelseutredningen föreslagit. I detta sammanhang kan nämnas att kamrerare vid vägdistrikten, där omslutningen visserligen är större men där huvudbokföringen i motsats till vad som är fallet vid skogsvårdsstyrelserna förlagts till det centrala ämbetsverket, äro placerade i 21:a lönegraden.

Benämningen kassör skulle enligt min mening bli missvisande, enär kassagöromålen endast utgöra den mindre delen av de i huvudsak rent kamerala uppgifter, som åvila ifrågavarande befattningshavare. Även om benämningen kansliföreståndare, som föreslagits av skogsvårdsstyrelsen, icke heller den helt täcker arbetsuppgifterna, klagör den dock bättre befattningens karaktär.

Skogsvårdsstyrelseutredningen hade i likhet med vad skogsstyrelsen föreslog i sitt år 1944 framlagda förslag till löneroglering för skogsvårdsstyrelsernas personal förordad, att befattningshavare för placering i löneklass skall äga tillgodoräkna sig den tid, varunder han före den 1 juli 1946 oavbrutet innehaft motsvarande befattning hos skogsvårdsstyrelse. Samma anordning har föreskrivits vid löneroglering för lantbruksundervisningsanstaltens befattningshavare och har även föreslagits för hushållningssällskapens personal. Utredningen ansåg, att en motsatt princip i många fall skulle innebära uppenbara orättvisor gentemot vederbörande befattningshavare. Beträffande den i propositionen föreslagna bestämmelsen, att redan intjänta tjänstår icke skulle få tillgodoräknas för löneklassplacering, må framhållas att det måste anses obilligt, om äldre befattningshavare med ett stort antal tjänstår skulle placeras i samma löneklass som yngre och relativt nyanställda kolleger.

Under åberopande av det ovan anförda hemställer jag, att riksdagen måtte besluta,

att de befattningshavare inom skogsvårdsstyrelserna, vilka skola förestå kanslierna och ansvara för de kamerala uppgifterna, skola benämnas kansliföreståndare,

att nämnda befattningshavare i enlighet med skogsvårdsstyrelseutredningens förslag skola avlönas enligt lönegrad A 16 vid de mindre skogsvårdsstyrelserna (Malmöhus län —Kalmar läns norra landstingsområde) samt lönegrad A 18 vid övriga skogsvårdsstyrelser; samt

att samtliga befattningshavare vid skogsvårdsstyrelserna för placering i löneklass skola äga tillgodoräkna sig den tid de före den 1 juli 1946 innehaft motsvarande befattning hos skogsvårdsstyrelse.

Stockholm den 27 mars 1946.

P. Hj. Fagerholm.